

ZPRAVODAJ

NEWSLETTER

4

המוציא לאור
הווערטן
בפראג

2011

THE JEWISH
MUSEUM
IN PRAGUE

ŽIDOVSKÉ
MUZEUM
V PRAZE

PŘEVEZMĚTE TEREZÍNSKOU ŠTAFETU

František Tichý, učitel gymnázia Přírodní škola, informuje o mimořádném studentském projektu, na němž se podílí i ŽMP:

„Již od roku 2009 se s našimi studenty věnujeme velmi detailně tematice života a tvorby dětí a mládeže v terezínském ghettu. Domov 1 v L 417 nás zaujal nejen svou samosprávou a podílem chlapců na organizaci společného života, ale i dnes již proslulým časopisem VEDEM, který vycházel pod vedením Petra Ginze a Kurta Kotouče každý týden téměř dva roky. Proto jsme se ve spolupráci s Památníkem Terezína a Marií Rút Křížkovou rozhodli vytvořit webové stránky, věnované tomuto časopisu a životu na „Jedničce.“ A nezůstalo jen u nápadu, takže se během několik měsíců na internet dostalo nejen několik desítek článků přepsaných z VEDEM, ale i skenů téměř osmi set stran tohoto časopisu. Stránky měly velký ohlas a díky anglické verzi i mnoha přístupů z Česka i ciziny. Trochu nás ale mrzelo, že mladých lidí, kteří o této problematice věděli, je stále velmi málo. A tak koncem jara 2011 vznikl spontánně nápad uspořádat soutěž, kterou bychom toto téma dnešním náctiletým přiblížili a předali jim alespoň trochu z duchovního a kulturního bohatství, které je v terezínských časopisech obsaženo. Hned od počátku nám vyšli velkoryse vstří pracovníci Židovského muzea v Praze i pan ředitel Pavlát. A tak jsme překonalosty a do akce se pustili. Nešlo nám ale primárně o soutěž dějepisnou a už vůbec ne čistě vědomostní. Již název PŘEVEZMĚTE TEREZÍNSKOU ŠTAFETU poukazuje na to, že jsme se chtěli dotknout všech témat, která se týkala tématu šoa (holocaustu) a Terezína a alespoň trochu je spojit se současným uvažováním a životem dětí. Účastníci 1. kola soutěže (probíhalo od 15. září do 15. října), kteří mohli využívat internet, knihy i vzpomínky svých prarodičů, se tedy nejen seznamovali s protizidovskými opatřeními nebo správně řadili historické události, ale také zjišťovali význam dnes již zapomenutých pravorepublikových nebo terezínských slov, psali si vlastní fiktivní deník z doby protektorátu, dopis z ghetto o 30-ti slovech, přemyšleli, co by si sbalili do transportu, kdyby probíhal v dnešní době, nebo řešili matematickou úlohu, kterou Petr napsal pro své kamarády do VEDEM.

Zpočátku jsme měli trochu strach, jaký zájem o soutěž bude, ale nakonec skutečnost předčila naše očekávání - zapojilo se 125 řešitelů z 24 škol z různých míst republiky. A i když závěr 1. kola byl jen jakýsi poločas (2. kolo stále probíhá), rozhodli jsme se 40 nejlepších pozvat do Prahy na slavnostní vyhlášení. To proběhlo 28. listopadu v prostorách Židovského muzea. 35 finalistů (na některé dolehlý nemoci) dorazilo i se svým doprovodem z nejrůznějších míst Česka (mj. Plzně, Žďáru nad Sázavou, Polničky, Nového Jičína, Ostravy, Příbrami, Humpolce, Kutné Hory a dalších míst). Účastníci přivítal ředitel Židovského muzea dr. Leo Pavláta, následoval program v Pinkasově synagoze a hra v ulicích Židovského města. Během této aktivit, zaměřených opět na téma holocaustu a židovských dějin a kultury, pracovali soutěžící ve skupinách, díky čemuž se seznámily děti z nejrůznějších míst. Poté se všichni přesunuli do Vzdělávacího a kulturního centra Židovského muzea, kde po občerstvení proběhlo vyhlášení výsledků soutěže. Ceny soutěžící převzali z rukou pamětníků holocaustu - Michaely Vidlákové, Tomana Broda a Tommyho Karase. Také vyslechlí pozdrav od sestry Petra Ginze Chavy Pressburger a od Jiřího Bradyho, kteří nad soutěží převzali záštitu, a společně si zazpívali Terezínskou hymnu.

Následovala beseda s pamětníky o jejich životě v době 1. republiky, za protektorátu a o okolnostech jejich deportace do terezínského ghettka, doplněná ukázkami z nejzajímavějších řešení 1. kola. Na závěr shlédlí účastníci speciální projekci filmu USA „Poslední let Petra Ginze,“ exkluzivně pro tento účel umožněnou americkými producenty.

„Velmi děkujeme všem zúčastněným i všem, kdo nám s realizací odpoledne pomohli, zvláště vedení Židovského muzea a pamětníkům. Dík patří ale i učitelům, kteří se svými žáky soutěži a tématu šoa věnovali, jakož i rodičům a dalším rodinným příslušníkům. Jsme překvapeni, kolik mladých lidí téma a poselství dětí z Terezína osloivilo a doufáme, že nadšení vydrží i do kol dalších.“